

[Landbrugsministeren.]

spildevandskommissionens forslag, og med hensyn til mange detaljer må jeg henvise dels til kommissionens betænkning, dels til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Det står fast, at den gældende lov giver en udmærket ramme, inden for hvilken fremsynede kommuner med støtte af vandløbsretten har kunnet gennemføre fuldt tilfredsstillende spildevandsanlæg. Lovforslaget fremtræder derfor som en række ændringer, som erfaringerne har vist er nødvendige for at få „den tunge ende med“. Når det gælder beskyttelse af naturområder mod forurening, er man inde på et felt, hvor det ikke længere er muligt helt at overlade initiativet til den enkelte kommune og dens borgere.

Forslaget vedrører navnlig 1) en udbygning af reglerne om vandløbsretternes virksomhed til beskyttelse af vandløb og havet mod forurening med spildevand, 2) om kontrol med spildevandsanlæggs drift og vedligeholdelse, 3) om fremskyndelse af spildevandssagers behandling og 4) om finansieringen af spildevandsanlæg og rensningsanlæg. Forslaget indeholder desuden en del ændringer af andre bestemmelser i loven, hvorved disse bringes i overensstemmelse med de foreslåede nye regler om nævnte fire hovedpunkter. Endelig foreslås visse ændringer af redaktionel karakter og ændringer, hvorved vandløbsloven bringes i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted siden lovens ikrafttræden den 1. november 1949.

Ud fra ønsket om at beskytte vore vandområder mod forurening foreslås det, at afledning af spildevand fra samlede bebyggelser og en række virksomheder, som omtales i § 5 a, altid skal behandles for vandløbsretten, for at denne kan afgøre, hvilke rensningskrav der må forlanges overholdt for at beskytte vandløb, søer eller havet mod skadelig forurening. Såvel af hensyn til spildevandsproducenterne som til de myndigheder, der skal varetage kontrollen med kravenes overholdelse, må denne ordning anbefales.

Antallet af sager skulle efter den i forslagens § 5 a og § 5 b foreslåede afgrænsning ikke forøges i uoverkommelig grad, idet man må gå ud fra, at kommunerne vil søge fællesanlæg etableret for naturligt sammenhørende områder.

Det er fundet nødvendigt i § 74, stk. 4, at udvide landvæsenskommissionens adgang til at pålægge en kommunalbestyrelse at indtræde som medrækvirent under en af en anden kommune rejst sag.

Landvæsenskommissionens arbejde begrænses samtidig på områder, der er uden betydning for vandområdernes beskyttelse, idet det er fundet hensigtsmæssigt at overlade til kommuner, der råder over den fornødne tekniske og økonomiske forvaltning, og som selv ønsker det, dels at bestemme udformningen af de ledninger, gennem hvilke spildevandet skal samles til rensningsanlægget, dels at ordne anlæggenes finansiering på en måde, der svarer til, hvad der er almindeligt ved andre offentlige anlæg og værker.

Af betydning for kommunernes administration af spildevandsforholdene og vandløbene er endvidere forslagens §§ 70 a, 74 a og 74 f, der gør det muligt at indbringe for landvæsenskommissionen skitseprojekt for hele kloakområdets kloakering og for en etapevis udbygning af anlæggene. Kommunerne kan også få fastslået, hvor store bidrag der påhviler arealer, som står foran udstykning. Dette bør være klarlagt på tidspunktet for udstykningsandragendets behandling, men kommunalbestyrelsen kan om fornødent begære udstykningen stillet i bero. Til gengæld findes det rimeligt, at kommunalbestyrelsen skal orientere den landinspektør, der forbereder en udstykning, om spildevandsafledningen skal ske til et privat eller et offentligt anlæg, og om begæring om udstykningens udsættelse vil blive fremsat.

Til beskyttelse af vandområderne er det nødvendigt at etablere en lokal, administrativ kontrol med, at spildevandsanlæg drives, vedligeholdes og udbygges, så rensningskravene opfyldes. Bortset fra købstæderne, i hvilke kontrollen henlægges til vedkommende byråd, foreslås kontrollen knyttet til amtsvandinspektørerne i forbindelse med vedkommende embedslæge.

Det skriftlige grundlag til støtte for tilsynsmyndigheden foreslås samlet i regulativer for de offentlige spildevandsanlæg på samme måde, som det har været gældende i mange år for offentlige vandløb. Det foreslås endvidere, at den projekterende allerede under sagens behandling for landvæsens-